

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Pontificis alterum Breue. n. 5.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

randum, verissimè iurandum esse. De quo errore inueni Personam hoc 1607.
Epistolio eum peramanter communuisse.

Carissime Amice. Locorum longa intercapedo, & non parua dubitatio an literæ meæ ad te peruenturæ sint me faciunt breviorem. Spero anni tui propensionem in veteres amicos tuos loci mutatione & conditionis non esse commutatam: Nostræ certè eadem est in te quæ olim fuit, crevit potius additione commiserationis. Et si intima animorum nostrorum sensa perspicere posses, videres profectò centenos qui te nunquam conspexerint pro te ardenterimè orantes. Hostes ea quæ examinato tibi exciderunt perniciant, prout ex ipsorum instituto sunt maximè; iam ea habemus ab ipsis prælo subiecta. Multi ea mirantur: Alij etiam impressis non adhibent fidem: Quibus plura nota sunt, & qui te maximè diligunt, arbitrantur & sperant quod licet ad aliquam Magistratus satisfactionem, & placandum furorem aduersus Catholicos id quod à te factum est fecisti; paulatim tamen in uestigabitis modum aliquem aptum te extricandi, quò ingēs scandalum quod alioqui haud dubie nascetur anteuerertas. *Paulus* moderate rem accipit, & nuper trimè mihi dixit se hoc ipsum optare quod spero. O Amice mihi dilectissime! Quàm præclara tibi opportunitas diuinitus in manus delapsa est finiendi & coronandi gloriolè senectutem tuam, & labores tot annis in ea Messe feliciter impenios! Utinam daretur mihi tecum in isto cōmutare vices! Quanquam quid facturus essem ignoro si essem eo loco. Loquor tamen ex ardenti desiderio quod in mesentio, & certa fiducia in Deo meo. Propones, ut spero, ante oculos magnanimum responsum venerabilis Eleazari, & piam eius cogitationem de ætatis ac lene etutis suæ eminentia digna, quæ ipsa nos monet vicinæ mortis aut vitæ certè non diu duraturæ, vt tam breuis umbræ pretium vile videri necesse sit. Perpetua fuit apud Catholicos & sanctissima tua existimatio; In eadem spero te moriturum. Nunc vero fama tua Insulæ finibus non arctatur; Christianum orbem peruagatur vniuersum. Christus *Iesus* abundantiam gratiæ suæ cumulatissimè tibi largiatur, vt possis omnibus esse solatio retexendo illud quod hactenus tam ingratum sparsit odorem. Vale. Manum nosti, & animum scribentis.) Cardinalis etiam Bellarminus iusto volumine rationes ab eo digestas confutavit. Nihil autem de tum ab eo morti proximo exprimi aliud potuit, quàm hæc conditionalis, si in aliquo erravi, me pænitet. Quanto gloriolior exitus Roberti *Drureij* Sacerdotis secularis, qui non ita multo ante conuictus de Sacerdotio, cù in ipso supplicij articulo offerretur illi vita & libertas si hoc se iureiurando vellet astringere, renuit, eo inter cætera nomine, nè Catholicis esset occasio in eum lapide offendendi.

V. Videri potuit *Paulus* Pontifex literis quas ad Catholicos direxerat, finem impoluissè quæstioni de iureiurando, omnemq; sustulisse dubitationem. At actum est aliter quàm sperabatur. Alij de re qualis esset non integrè sincereque informatum aiebant esse Pontificem: Alij calumniabant *Iesuitas* quasi auctores scriptorumque literarum; Alij non liquere dicebant cur non licet

1607. cum fraudulentis dolosique Hæreticis fraude etiam & dolo agere, & verba aliter quam sonarent intellecta illis dare, mentem sibi Pontificiique seruare. Itaque in varia dissipatis animis necesse fuit secundam adhibere medicinam his literis.

Paulus Papa Quintus

Pontificis
alterum
Breue.

Dilecti Filij salutem & Apostolicam Benedictionem.
 Renuntiatum nobis est reperiri nonnullos apud vos, qui cum satis aperte declarauerimus per nostras Literas Anno Superiori. 10. Cal: Octobris in forma Breuis datas, vos tutâ conscientiâ praestare non posse iuramentum quod à vobis tunc exigeatur, & præterea strictè præceperimus nè vlo modo illud præstaretur, nunc dicere audent eiusmodi literas de prohibitione Iuramenti non ex animi nostri sententia, nontraque propria voluntate scriptas fuisse, sed potius aliorum intuitu atque industria, eaque de causa ijdem persuadere nituntur mandata nostra dictis literis expressa non esse attendenda. Perturbauit hanc nos hic nuncius, eaque magis quod expectauimus obedientiam vestram, (filij nostri vnicè dilecti,) qui ut huic Sanctæ fedi obediretis opes, facultates, dignitatem, libertatem, vitam denique pie ac generolè nihil fecistis, nunquam suscipiati essemus potuisse revocari apud vos in dubium fidem literarum nostrarum Apostolicarum, vt hoc prætextu vos ex mandatis nostris eximeretis. Verùm agnolcimus veritatem atque fraudem aduersarij humanæ salutis, eaque potius quam vestra voluntati tribuimus, hanc renitentiam. Ex propter iterum ad vos scribere decreuimus, & denuò vobis significare literas nostras Apostolicas anno præterito 10. Cal: Octobris datas de prohibitione Iuramenti, non solum motu proprio, & ex certa nostra scientia, verum etiam post longam & grauem deliberationem de omnibus quæ in illis continentur adhibitam scriptas fuisse, & ob id teneri vos illas omnino obseruare, omni interpretatione lecus suadente reiecta; Hæc autem est mera, pura, integraque voluntas nostra, qui de vestra salute loliciti temper cogitamus ea que vobis magis expedient. Et ut cogitationes & consilia nostra illuminet is à quo Christiano gregi custodiendo nostra fuit præposita humilitas inde sinenter oramus. Quem etiam iugiter precamur vt in vobis filijs nostris summoperè dilectis fidem, constantiam, mutuamque inter vos caritatem & pacem augear, quibus omnibus cum omni caritatis affectu benedicimus. Datum Romæ apud Sanctū Marcū sub Annulo Pilatoris 10. Cal: Octobr. 1607. Pontificatus nostri Anno tertio Petrus Strozza. Et à tergo: Dilectis Filij Catholicis Anglicanis. Hæc Pontifex. Quæ nihilominus, quantaque exortæ sint de hoc ipso iureiurando tum verbo, tum editis libris contentiones non attinet dicere, cum in aperto sit nostræ Societatis homines in Anglia omnem reverentiam aduersus Pontificem eiusque literas adhibuisse, & debitâ coluisse obseruantia; Quam cum Holtbeodus in suæ curæ commissis stabilijset, transmisit in Belgium, domus ad hanc Missionem pertinentes inspecturus, & de ijs Præposito

posito Generali responsurus. In eius autem primordijs & vitæ reliquo cursu quando quædam relucent Religiosæ probitatis exempla ea non sunt hic omittenda.

VI. Natus Fraitonæ in Comitatu Eboracensi anno seculi decimi quinti quinquagesimo tertio, post hanc Latinæ lingua initia in Scholis domesticis, Cantabrigiæ primum, deinde Oxonij Philotophis dedit operam audiendis explicandisque; sed cum Catholicè fentiret, & similiter fentientes haberet frequentes auditores, neque ferret impunè à solemnibus precum cætibus absentiam, post positâ Religioni curâ (post primum adeptum) altioris in Academia gradus, aut commodi amplioris consequendi, in Belgum transmittens, Duaci & Rhemis tres annos sacrae scripturæ, & de conscientia questib[us] cognoscendis impendit; Tum Cameraci Sacerdotio iniciatus reuertit in Angliam, totumq[ue] Septentrionem complexus ad Scotiæ limites, vastas horridalque Regiones perpetuis itineribus, uno vel altero adiutore, circumiens, strenuum se probauit Christianæ vincæ cultorem. Neque tamen sibi ipse usquequaque satis faciebat. Videbat enim multum sibi deesse doctrinæ ad id genus vitæ quod fulceperat cum dignitate pariter & securitate sustentandum. Deliberanti vero, aptius institutum non occurrit quam Societatis Iesu; Tum quod eodem quod Seminiorum instituta collimet, tum quod viros omni armorum spiritualium genere instruitos producat: nouerat enim Duaci Martialem nostrum & Columbum & Bustardum & alios; Campianum etiam domo acceperat, iuueratque ad locum ab hominum conlorio ieiunatum, in quo rationes suas decem ad Academicos perpoliret: Et videri potuit ea cogitatio præmium hospitiij; Nam à felici Campiani exitu non multi mentes effluxerant quando tanta cum illustratione mentis est indita, ut confessim sub arbore flectens genua (nam forte in horto inambulans deliberabat) tria vota Societatis tacitus apud se conceperit; Et quoniam necessaria videri poterat eius opera per Quadragesimam iam inchoatam, addidit quartum votum, suscepitrum se iter Londonum versus altera post alteram Paschæ Dominicam. Aberat Londino Gaspar Haywoodus, ad quem absente Personio Societatis cura p[ro]tinebat; igitur ex vendito equo facta pecuniâ transfractavit. Morabatur tunac temporis Parisijs noster Thomas Darbshire; Huic cum explicuissest animum confirmassetq[ue] spirituaibus Sancti Patris commentationibus, admissus ab Otthono Pagæo Provinciali migravit Virdunum ad Tyrocinij exercitaciones anno octogesimo tertio ineunte. Studuit deinde Missiponti annis quatuor Theologiaz & Scotorum Seminario præfuit. Anno altero pestilens lues infedit ciuitatem, dispersisque per alia loca Sodalibus mansere cum Holtbeyo tredecim, ex quo numero decem corruptos pestilentia suis ipse manibus sepelivit. Scorum etiam unum sublatum in humeros, (quos habebat latissimos) transuersit per medianam ciuitatem, in agris terræ inferendum: Ipse cum duobus Coadiutoribus eusit, non alio usus medicamine quam ut faciem & manus acero ablueret. Post captatam Treveris & Moguntiæ liberocem auram, reuersum

Pestiferis
famulatus.